

Média : Hősök és gonosztevők

A hősök és a gonosztevők (antihősök) karaktere, jelleme már régóta foglalkoztatja az embereket. Nem csupán a filmművészetben, hanem elsősorban az irodalomban is jelenlevő ellentétpárosítás (jó-rossz ellentét), a történet mondani valóját hivatott kiemelni.

A hősök lehetnek egyfelől szupererővel, emberfeletti ügyességgel és ésszel megáldott figurák: rájuk a túlzások hatására példaképként tekinthetünk.

Ugyanakkor divatossá váltak a hétköznapi emberekből szuperhőssé avanszáló szereplők is. Ez utóbbiakkal mi magunk is jobban tudunk azonosulni, hiszen lelki erejük ösztönzőleg hat a mindennapok problémáival küzdő átlagember számára.

Talán egyetlen olyan filmművészeti egyveleget tudok mondani, az általam látott mozik közül, melyben e két „hős típus” egy személyben van jelen: ez pedig a Sebezhetetlen.

A Bruce Willis és Samuel L. Jackson főszereplésében játszódó akció-dráma, feszült és nyomasztó légkört teremtve, a néző orra előtt végig lebegteti a történet mozgató rugóját, de igazi értelmét csak a logikusan lecsengő vég jelenti.

A történet szerint (melyet a rendező maga írt, M. Night Shyamalan), főhősünk David Dunn átlagos biztonsági őr (B. Willis), az egyetlen túlélője egy tragikus vonat balesetnek. Később kiderül, hogy eddig a férfi sohasem volt beteg, egyetlen csontja sem volt eltörve, egyetlen karcolás sem esett még rajta életében (ez utóbbi ténytet felesége és orvosa is alátámasztja).

Ő sebezhetetlen. Élete értelmét, azonban még nem lelte meg. Erre a kérdésre kínál megoldást, a képregény gyűjtő Elijah Price (Samuel L. Jackson), aki főhősünkkel ellentétben gyenge fizikumú, mert nagyon erős csontritkulásban szenved. Elijah beceneve is ebből a betegségből ered: Porcelán.

A két férfi sorsa a történet során egymásba fonódik és a végkifejletig mindkettőt jószívű, és a különbségekkel együtt is szerethető figurának tartjuk; de a film záróakkordja még a későbbiekben is nyomot hagy a nézőben, mondhatni döbbenettel tölti el. Sok kérdésre választ kapunk, de még többet kell, hogy feltegyünk magunknak, pl.: Mit ér az emberi erő? Milyen felelősségünk van? Döntéseinkkel láncreakciót elindítva, megőrizhetjük-e a dolgaink feletti befolyást? Szükség van-e rossz tulajdonságokra az emberi életben? Elítélhetünk-e másokat a külsőségek alapján?

Elijah a gyengeségét kihasználva számító és megszállott karakterré változik; míg David Dunn erejével mindinkább megismerkedve, megleli élete értelmét. Másokat segíteni és védeni, ha már megadta a Sors a szükséges erőt. Ugyanakkor filmbéli ellenfele megfejtí az „főgonosz” létének értelmét is: ha nem lenne gonosztevő (negatív karakter) egy történetben; a pozitív szereplők egysíkú és unalmas figurák lennének, s a többség (azonosulni nem tudván velük) csendben, megutálnák őket (így megalkotnák szöges ellentétüket és azokat állítanák be példaképüknek).

Röviden, ez a film rendkívül jó (bár nem hibátlan), és mély mondani valóval rendelkezik. Aki fogékony a filozófiai kérdések (és az akció dús látvány elemek iránt) feltétlenül nézze meg. Ugyanakkor segítségünkre lehet annak a dolognak a megértésében, melyet úgy hívunk: életút.